

Ἀφροδίτης παντὸς ἄρχει τοῦ σώματος τῆς συνούσης πειθο-
 μένης καὶ ἐκούσης, οὕτως ὁ ἰδὼν πάντων προστήσεται
 τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων. καὶ ὁ ἐχθρὸς ὢν τῇ μητρὶ
 εἰς φιλίαν <αὐτῇ> καταστήσεται διὰ τὴν μίξιν· καὶ γὰρ
 p. 77 φιλότης καλεῖται. πολλάκις δὲ καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας 5
 ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνήγαγε τὸ ὄναρ τοῦτο καὶ ἐποίησε συνεῖναι.
 διὸ καὶ τὸν ἀπόδημον εἰς τὴν οἰκείαν ἐπανάγει, ὅταν γε ἡ
 μήτηρ ἐν τῇ πατρίδι τυγχάνῃ οὔσα· εἰ δὲ μή, ὅπου ἂν ἡ
 μήτηρ διάγῃ, ἐκεῖ σημαίνει πορευθῆναι τὸν ἰδόντα. καὶ εἴ
 τις πενόμενος καὶ ἐν ἐνδείᾳ ὢν τῶν ἐπιτηδείων πλουσίαν 10
 ἔχοι μητέρα, λήφεται παρ' αὐτῆς ὅσα βούλεται ἢ ἀποθα-
 νοῦσαν μετ' οὐ πολὺ κληρονομήσει, καὶ οὕτως ἐπὶ τῇ μητρὶ
 ἠσθήσεται. πολλοὶ δὲ καὶ ἀναλαβόντες τὰς μητέρας ἐθρε-
 ψαν, ἐκείνων ἐπ' αὐτοῖς ἠδομένων. νοσοῦντα δὲ ἀνίστησι
 τὸ ὄναρ καὶ σημαίνει κατὰ φύσιν ἔξειν, μήτηρ γὰρ κοινή 15
 πάντων ἡ φύσις, φασὲν δὲ τοὺς ἐρρωμένους καὶ οὐχὶ
 τοὺς νοσοῦντας κατὰ φύσιν ἔχειν. μέμνηται δὲ τοῦ τοιού-
 του καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Τελμησεύς, ἀνὴρ ἐλλόγιμος.
 γένοιτο δ' ἂν ἐπὶ τῶν νοσοῦντων οὐχ ὅμοιον τὸ σημαινό-
 μενον, εἴπερ εἴη νεκρὰ ἡ μήτηρ, ἐπεὶ αὐτίκα μάλα τεθνή- 20
 ξεται ὁ ἰδὼν· τῆς τε γὰρ νεκρᾶς τὸ σύγκριμα ἀναλύεται
 εἰς τὴν ὕλην, ἐξ ἧς συνέστη καὶ συνεκρίθη, καὶ τὸ πλεῖ-
 στον γεῶδες ὄν εἰς τὴν οἰκείαν ὕλην μεταβάλλει· καὶ τὴν
 γῆν [οὐδὲ αὐτήν] οὐδὲν ἤττον μητέρα καλοῦμεν. τὸ δὲ
 μιγῆναι νεκρᾶ τῇ μητρὶ νοσοῦντι τί ἂν ἄλλο σημαίνοι ἢ 25
 τὸ τῇ γῇ μιγῆναι; ἀγαθὸν δὲ τῷ περὶ γῆς ἔχοντι δίκην
 καὶ τῷ [τὴν] γῆν πρίασθαι βουλομένῳ καὶ τῷ γεωργεῖν